

Land! Land! Land! Hør Herrens ord! Jer. 22, 29.

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Nr. 9

NOVEMBER 1947

1. årgang

SE OPPOVER

«Herren selv skal komme ned fra himmelen med et bydende rop, med overengels røst og med Guds basun, og de døde i Kristus skal først oppstå; deretter skal vi som lever, som blir tilbake, sammen med dem rykkes i skyer opp i luften for å møte Herren, og så skal vi alltid være med Herren.

Trøst da hverandre med disse ord».

1. Thess. 4,16 ff.

I november måned har vi Alle sjelers dag og Allehelgens dag. Og vi tenker på og synger om «Den store, hvite flokk». Det er gildt å stanse ved disse tanker og se oppover mot det som venter på den andre siden av grensen til evigheten. Der nest er det styrkende for vårt indre liv.

Salmedikteren er også inne på dette når han synger i en av våre kjernesalmer:

Se opp og tenk en gang på livets krone
På din bestemte rang for lammets trone
I sannhet hva du her skal gå og tåle
Av kronen ei er verdt — den minste stråle.

Når Jesu kjærlighet kun rett betraktes
Og verdens herlighet for intet aktes
Når himlen er oss kjær og lys og yndig
Da bliver Herrens hær i striden myndig

L. R. 267, 5, 7.

Når vi i ånden får se noe av himmelens herlighet, da oppdager vi at det som først syntes så strålende og tillokkende i verden — det faller helt igjennom i sammenlikning med det som er der oventil. Der-

for blir det om å gjøre å ha det rett med Gud og leve slik at vi ved Guds nåde kan være reiseferdige når øyeblikket kommer — enten det skjer ved døden eller ved Jesu gjenkomst.

Apostelen Paulus ventet på sin Herre og Frelser og gledet seg til hans gjenkomst. Og når han skriver om disse ting, vil han at hans kristne venner skal ta imot dette som en velsignet trøst.

På liknende måte skulle det også være for oss. Har du det således? Jeg tror vi trenger å prøve vårt forhold til Gud på dette punkt — for derved å finne ut om vi er på rett vei. — Hvis ikke, blir tankene på døden og Jesu gjenkomst alt annet enn trøsterike. Men i et sådant tilfelle blir dette et sterk kall til å søke inn til Gud for å bli hans barn, så det kan bli mulig å leve slik om dagene at man kjenner noe til den hellige forventning.

«LIVET»s julenummer

Det kristelige ukebladet «LIVET» sender i år ut et innholdsrikt og interessant julenummer med bidrag av en rekke kjente penner, bl. a.: Skovgaard-Petersen, Sverre Holt, Ingar Hagen, Arne Prøis, Agot Benterud, Hall-Andersen, Ottar Gabrielsen, Arthur Tørå, Nils Lavik, arki-tekt Albertsen, Ingrid Lang m. fl.

Heftet er vakkert illustrert og koster kun 1,— krone. Det fåes i kiosker og hos bladforhandlere, samt ekspedisjonen, Storgt. 38, Oslo.

La ikke «LIVET» mangle på julebordet i år.

EN PEKEPINN

Som de faste kirkegjengere sikkert har lagt merke til, forekommer det av og til at faddere ved barnedåp ikke vet hvor de skal stille seg. Det hele synes nokså fremmed for dem. De føler seg visst ikke vel. Og det kan være ganske rimelig. De fleste som «opptrer» på denne måte, er naturligvis ikke vant til å gå i kirke, og vet derfor heller ikke stort om hva Bibelen sier om å ferdes i Guds hus og den kristne menighet.

Det kan nok være at mang en trofast kirkegjenger i sitt stille sinn har ergret seg over å se at personer som skal være faddere, kan få seg til å komme til kirken ved slutten av prekenen eller kanskje enda senere og så har «frimodighet» eller frekkhet nok til å gå oppover kirkegulvet og ta plass på en av de fremste benkene. Og straks dåpshandlingen er avsluttet, forlater de kirken — altså før gudstjenesten er slutt.

Det skulle jo i grunnen si seg selv at den slags uhøvisk opptreden i Guds hus aldri burde forekomme. Men praksis viser oss at sådant gjentar seg om og om igjen.

Noen vil kanskje innvende at det er da ikke å undres over. Ofte kan det jo være utenbygds slekt og venner som er faddere, og de kjenner selvfølgelig ikke til skikk og bruk i fremmede menigheter.

Nei, det skal villig innrømmes at det kan en ikke forlange. Dersom de bare kjenner «god tone» i sin egen menighet, er det riktig bra. Men vi ønsker ikke å få innført uskikk fra en annen menighet.

Det å være fadder er en oppgave så viktig, at den som påtar seg den, burde — så vidt mulig — gjøre seg den umake på forhånd at han eller hun undersøkte hvorle-

des skikkene var i den menighet hvor de skulle være faddere.

Dessuten kan en vel i alminnelighet regne med at de som er vant til å ferdes i Guds hus, vet noenlunde hvorledes de skal gjøre endog i en fremmed menighet hvor enkelte småting kan være anderledes.

Og slike som ikke er vant til å ferdes i Guds hus, burde selvfølgelig aldri kalles til faddere. De har nemlig ikke forutsetninger for å være det.

Fadderinstitusjonen forutsetter samsvar med vår kirkes tro og lære, og dette prinsipp gjelder det å holde fast ved. Derfor blir det også høytidelig pålagt fadderen å be for barnet og «så vidt de formår, hjelpe til at barnet blir oppdratt i tro og gudsfrykt, for at det må bli hos Kristus når det vokser opp, likesom det ved dåpen er innpodet i Ham.»

I senere nummer av vårt blad er det meningen å komme nærmere inn på dette tema. Denne gang vil vi derfor nøye oss med noen praktiske råd.

De kvinnelige faddere møter i dåpsakristiet til den tid som blir avtalt på forhånd.

De mannlige faddere bør alltid komme til gudstjenestens begynnelse såsant ikke tvingende grunner hindrer dette. Den som uten gyldig grunn først kommer mot slutten av prekenen eller enda senere, viser en ringeakt for Guds ord og gudstjenesten i det hele hvorved han stempler seg selv som en uverdigg fadder.

Mannsfadderne bør heller ikke forlate kirken før hele gudstjenesten er slutt. Så pass tid må kunne ofres av en fadder — selv om han derved risikerer å måtte ta egen skyss eller gå til fots på hjemveien.

Det vil neppe skade om det blir betraktet som noe av et offer å være fadder. Derved kunne en kanskje unngå å få likegyldige personer til å påta seg en oppgave som de ikke er skikket til.

Her vil vi henstille til alle foreldre å være seg sitt ansvar bevisst! Gjør hva dere kan for å få bedende mennesker til faddere for det barn som er dere betrodd av Gud! En gang skal dere gjøre regnskap også for dette.

Vi skal derfor ikke bli dagdrømmere og livsfjerne mennesker uten forståelse av det praktiske livs oppgaver og vanskeligheter. I denne verden har Gud satt oss, og her skal vi være så lenge Han vil og med glede gjøre den gjerning Han har kalt oss til — i troskap både mot Gud og mennesker, men på samme tid skal vi leve med himmelen for øye og med himmelen som mål — inntil det store øyeblikk kommer.

Alle Guds barn har noe stort og godt i vente. Det aller beste er gjemt til slutt. Ja, det er en herlighet som i den grad overstiger alle jordiske mål at vi bare aner et lite grann.

La oss derfor i dag og hver dag søke Gud av hele vårt hjerte og gjøre alt som står i vår makt for å nå fram, så skal det ved Guds nåde lykkes.

En dødelig sykdom

og botemidlet mot den

Den engelske politiker, Sir Stafford Cripps, medlem av den sittende arbeiderregjering, har nylig holdt en stor tale om «Kristendom i hverdagsliv». Han slo fast at etter krigen hersker den oppfatning blant menneskene at livets mål

Gaver til «Menighetsbladet».

Harald Bovim kr. 10,—. I. L. kr. 10,—. N. N. kr. 10,—. N. N. kr. 10,—. Antonsen, Hesleskaug kr. 10,—. Harry Bjerkebakke kr. 5,—. Familien Auten kr. 10,—. Olaf Grini kr. 10,—.

Tusen takk alle sammen! Det er oppmuntrende å se den store gavmildhet som så mange har vist overfor vårt menighetsblad. Hvert nummer av bladet blir trykt i 800 eksemplarer og dertil kommer utgiftene ved postporto. Hittil har det imidlertid greid seg bra, og vi håper det samme vil skje i fremtiden. Etter årsskiftet vil dere få se hva kassereren har å melde, og dermed har dere oversikten.

I BRENNPUNKTET.

Hva kampen gjelder.

Dette er overskriften på en leder i svensk «Stridsropet» nr. 1 i år. Og vi siterer:

Hva gjelder kampen? Den gjelder å få i stand en motoffensiv mot de krefter som uten tvil har lagt et program som går ut på å tilintetgjøre evangelisk kristendom i vårt land. Lærde ny-hedninger og politiske ateister har gått sammen for å gjennomføre dette. De forsøker å slukke kristendommens lampe i vårt land. Men det må jo skje gradvis, mener de, for å få gjort det med én gang er utenkelig, og om det kunne la seg gjøre, ville det vekke en slik storm at opposisjonen mot de kristendomsfiendtlige kreftene ville vinne på det.

I stedet har det ene forsøket etter det andre vært gjort — og de er delvis lykkes — å erstatte kristendommens sterke lampe med en noe lyssvakere, og neste gang med en enda svakere — og fortsetter det slik tilstrekkelig lenge, blir lampen til slutt så svak at den ikke formår å gjøre noen nytte, og da har de fiendtlige krefter vunnet.

Hvordan skal en ellers tolke de kraftige angrep på kristendomsundervisningen i skolen? (Etter Samenes Venn).

Mon ikke dette situasjonsbillede fra Sverige har noe å lære oss her hjemme i

---

er å oppnå den høyeste betaling for det minst mulige arbeid, for derved å kunne nyte livet så meget som mulig. Slik var det ikke under krigen, da nasjonens fare samlet alle om et høyere mål enn den enkeltes.

Vi står i virkeligheten her ved resultatet av den materialistiske livsanskuelse, sa han. Når alt samler seg om dette ene liv, fins det intet som kan overbevise den store masse om noe annet enn at livets mål er å tiltvinge seg den høyeste lønn for den minste arbeidsytelse. Den eneste faktor som kan overvinne denne materialisme, som er en dødelig fare for kulturens framskritt, er kristendommen. Den tilkjenner arbeidet en selvstendig betydning, uavhengig av pengelønnen. Der hvor kristendommens ånd ikke gir folket et høyere syn på arbeidet som en oppgave fra Gud, som ved siden av lønnen (den er selvfølgelig også viktig) har en selvstendig verdi uavhengig av lønnen, er det ingen vei ut av det nåværende kaos.

Hentet fra «Ny Dag».

Norge? Satan har mobilisert sine mektige krefter, og de arbeider målbevisst og på lang sikt. Gjør Norges kristne det? Gjør du det? Er du klar over på hvilken side du står i denne gigantiske kamp? Jesus sier: «Den som ikke er med meg, er mot meg». Ingen av oss kan være nøytrale. Alle sammen ønsker vi sikkert å kjempe for det godes sak i denne verden. La oss da også ta konsekvensen av dette standpunkt og helt og fullt gå over på Jesu side.

Gudstjenester.

Søndag 30. november kl. 11: Høymesse i Hovin kirke. Kirkebuss fra Svenneby kl. 10,15.

Søndag 7. desember kl. 11: Høymesse i Spydeberg kirke. Kirkebuss fra Dingstad kl. 10,15 om Knapstad.

Søndag 14. desember kl. 11: Høymesse i Hovin kirke. Kirkebuss fra Mørk kl. 10,15.

Søndag 21. desember kl. 11: Barnegudstjeneste med juletre i Spydeberg kirke. Kirkebuss fra Enga kl. 10,15.

Ektevidde.

20. september: Sverre Martin Sandem, jernbanetelegrafist, Mysen og hjv. Borghild Elise Grav, Ruud i Spydeberg. Vigd i Spydeberg kirke.

4. oktober: Sigurd Larsen, hustømmer. Hestehagen, Hovin og hushjelp Astrid Ødegård, Sandvik. Vigd i Vinger kirke.

25. oktober: Agronom Agnar Ruud, Skiptvet, f. 27. juli 1923 og hjv. Marit Tordis Sandem, f. 24. september 1924, Hellerud i Hovin. Vigd i Hovin kirke.

Døpte.

14. september: Kjellaug — av foreldre sjåfør Johannes Bjerke og hustru Aagot, Sundby.

21. september: Karin Kristine — av foreldre gårdsarbeider Erling Leonard Larsen og hustru Ingeborg Harriet, Dingstad.

21. september: Grethe Synnøve — av foreldre e.-verksarbeider Sverre Bye og hustru Nora Gunhild, Passopp.

19. oktober: Harry Erik Ladim — av foreldre sjåfør Paul Helmersen og hustru Edith, Skøyen.

19. oktober: Arvid — av foreldre murer Ole Thv. Engh og hustru Hilma, Høgda.

19. oktober: Marit Irene — av foreldre verkstedarbeider John Håberget og hustru Martha, Sandås.

26. oktober, Birger, av foreldre gbr. Birger og Anne Lise Hoff, Vøyen.

26. oktober, Tor, av foreldre gbr. Trond og Eldri Berven, Giltvedt.

26. oktober, Tor Magne, av foreldre sveiser Enok og Magnhild Evensen, Løken.

9. november, Svein Ludvig, av foreldre snekker Kjell og Johanne Lund, Østholm.

9. november, Jan Birger, av foreldre pastor Birger og Karen Mathisen, f. t. Holli.

Døde.

26. oktober: Johan Andreassen Borger, fhv. gbr. Stasjonsbyen, f. 12. september 1856 i Skiptvet.

11. november: Emil Ludvig Hansen Ladim, f. 25. juli 1874 i Trøgstad, bopel: Mørk pleiehjem.

11. november: Alette Tuft, f. 1. juli 1869 i Garder, bopel: Nesa pleiehjem.

Sverre Nilsen — Spydeberg — Bilforretning og verksted. Tlf. 136 a.	E. A. Skullerud ass. landhandel. Spydeberg. Tlf. 15.
A/s Spydeberg Handelsforening Glass, stentøy, kolonial og bygningsartikler. Egen avdeling for skotøy og manufaktur. Tlf. 13 og 120.	Spydeberg Sparebank — Opprettet 1859 — Utfører alle alm. bankforretninger. Kontortid: Mandag og onsdag kl. 9—13. Fredag kl. 9—13 og 15—16. Tlf. Spydeberg 7.
E. G. Johnsens frisørforretning anbefales. 1. klasses utførelse. Tlf. Spydeberg 44.	Hans Alvim Kolonial — Glass — Stentøy — Kjøkkenutstyr. Spydeberg. Tlf. 178.
Spydeberg Manufaktur T. Lunder. Klær, tøy, leketøy m. m. m.	Arne Nygaard ass. landhandel. Tlf. Godheim 224.
A. Lageraaen ass. landhandleri ved Myrakrysset. Tlf. 145, Spydeberg.	Aksel Hestengen, Spydeberg Sportsforretning. Bensin, olje, gummi. Reparasjonsverksted. Tlf. 43.
Dagny Ødeli, Spydeberg Tlf. 180. Melk & kolonialforretning.	Jens Buer — Spydeberg — Elektrisk forretning. Tlf. 146.
Einar Guddal Snekkerverksted Karosserirep. — Dreiling Telefon Spydeberg 107 a	Spydeberg Stenhuggeri Konrad Jacobsen. Gravmonumenter m. m. Tlf. 205.
Aksel Sørby Kolonial — Manufaktur. Malerverer — Bygningsartikler. Tlf. 152, Spydeberg.	Spydeberg Kjøttforretning Inneh. Brødr. Helle. Tlf. 184, Spydeberg. Kjøtt og flesk, alle slags deiger og pølsevarer, samt smørbrød- pålegg.
LEGE Martin Schou Spydeberg. Tlf. 105.	Græshagen Hønseri Godkjent Avlscenter Spydeberg. Tl. 138